

[Jens Frandsen.]

med de før nævnte ændringer vil være meget opmærksomme på, hvilke krav vi med rimelighed vil kunne stille, og også hvilke krav vi med rimelighed vil kunne forvente at få opfyldt. Jeg siger dette ikke af uvilje imod, at vi har nogle gode kontrolbestemmelser, men fordi registreringspligtige er ikke det samme som bogføringspligtige, og ministeren vil vide, at det, at der er vilje til at betale den pligtige afgift og føre regnskabet dermed, ikke behøver at betyde, at der er mulighed for nøjagtige kasseafstemninger. Jeg mener altså, at man skal fare lidt lempeligt frem over for disse områder, som vi jo nu efter et forslag fra ministeren udvider væsentligt. Det er mange virksomheder, der er registreringspligtige uden at være bogføringspligtige, og vi har pålagt erhvervslivet betydelige administrative byrder med at opkræve både det ene og det andet. Jeg ved da meget vel, at selv om også vi må stille store krav til lettelse af disse opgaver, vil der stadig væk være en lang række af sådanne opkrævninger, som erhvervslivets folk nødvendigvis må have. Andre kan jo ikke administrere vores momslovgivning. Der er altså ting nok, som vi trods forslaget gode, klare udformning, gerne vil have kigget nærmere på i udvalget. Det gælder også forslaget om afskaffelse af bestemmelsen om fritagelse for afgiftsberegning af omsætning mellem registrerede i det særlige register for landbrug og fiskeri. Der er rigtigt mange erhvervsdrivende her, og jeg tror også, ministeren vil give mig ret i, at uanset hvorledes man administrerer dette, altså uanset om ministeren får sit forslag igennem, gør det ikke nogen forskel på slutresultatet for statskassen. Provenuet bliver det samme, og jeg synes nok, at vi her bevæger os ind på et område, hvor store vanskeligheder for en lang række erhvervsdrivende vil blive oplagte.

Det er nok nogle små fisk, man er ude efter. Jeg synes måske, at man skulle ofre mere interesse på de store, selv om også jeg indrømmer, at naturligvis skal de små heller

ikke smutte igennem maskerne med god vilje, men jeg er også ganske overbevist om, at det ikke vil være den gode vilje til at holde styr på alt dette, der mangler. Vi ved alle sammen, at det er ikke så let, sådan som mange af disse handler og forretninger foregår.

Jeg har altså indtryk af, at det nok ikke er så ganske få, og jeg tror som sagt, at det resultat, man her tilsigter, slet ikke står mål med anstrengelserne.

Ændringen af grænsen for den særlige afgiftsberegning ved handel med brugte biler synes jeg ikke der er grund til at sige andet om, end at det lyder fornuftigt.

De ændrede tidsfrister for kontrol m. v. og for udbetaling efter negativ opgørelse af indgående moms har jeg naturligvis bemærket, og det er også en ting, vi må se på, men jeg vil gerne her sige, at det er ikke særlig venligt over for mange af de store eksportvirksomheder. Det vil i meget vid udstrækning være dem, det går ud over. Når man har læst dette igennem og set, at det drejer sig om ca. 3 milliarder kr. om året, forstår man, at det bliver nogen belastning for de store eksportvirksomheder; en uges afregning senere er ikke uden betydning. Jeg kan vel forstå, hvor man har vanskeligheder, hvis der er nogen, der holder ferielukning osv., hvilket er omhandlet andetsteds.

Jeg synes ikke godt om dette, og det må vi vende tilbage til.

Jeg har også bemærket, at eventuel uretmæssig opkrævning af moms skal indbetales til statskassen. Jeg har ligesom hr. Hans Kjær ikke kunnet undgå at gøre mig de tanker, om det ikke var rimeligere, at køberen, der i første omgang havde betalt den, fik den tilbagebetalt, hvor man da kunne finde ham, og hvor man kunne sige, at det var penge det drejede sig om, ikke en 25-øre. Ud over det retfærdige derved kunne man måske også godt føje til, at jeg tror da også, at det ville virke noget stærkere, for det er nu ikke så rart at snyde kunderne som skattevæsenet. Jeg tror nok, der er en hel del mennesker, der ser sådan på det.